

УСУЛЪ-КЕТАБЪ*)

(Турска приказка)

Единъ младъ турчинъ свършилъ съ отличие духовно училище и тръгналъ да търси мѣсто за ходжа (турски свещенникъ и учителъ). Пристигналъ въ едно село и се отбилъ въ една кебабчийница да закуси.

Отъ дума на дума кебачията разбралъ намерението на госта, поизгледалъ го, поклатилъ глава и казалъ:

— Не е лесна работа да бждешъ ходжа, млади човѣче, ти си още почти момче . . .

— Какъ? — протестиралъ обидения младъ ученъ, азъ съмъ свършилъ университетъ. Корана (свещенна турска книга) чета на изустъ и нѣма нищо на този свѣтъ, което да не зная.

— Добре, казалъ кебабчията, като знаешъ толкова много, кажи ми, кое е най-важното нѣщо на земята?

Младиятъ ученъ почналъ да изрежда всички премждрости, които знаелъ, а кебабчията все клатилъ отрицателно глава.

— И да се мжчишъ три дни и три ноци, пакъ не можешъ го измисли, казалъ той на учителя, ами слушай да ти го кажа. Най-важното нѣщо въ живота е *усулъ кетабъ*. Ти училъ ли си *усулъ кетабъ*?

— Какво значи това? — попиталъ учения.

— То значи, че не само трѣбва да знаешъ нѣщо, но и да умѣешъ да го направишъ леко, умѣло, тактично.

— Глупости! отвърналъ надменно младия ученъ, разплатилъ се и си излѣзълъ.

Вечерята отишълъ въ едно кафене, дето обикновено се събирали най-виднитъ селяни и заварилъ тамъ стария ходжа, седналъ на една рогозка и чете съ гласъ корана предъ събранието. Всички слушали захласнато и си мислили:

— Брехъ, че ученъ ходжа!

Заслушалъ се въ четенето и нашиятъ младъ ученъ и какво да чуе: стариятъ ходжа съвсемъ

*) *Кетабъ* на турски значи книга, *усулъ кетабъ* — книга на умѣнието, на тактичността и на мждростъта.